

Posudek na bakalářskou práci oboru Česko-německá studia

Tereza Procházková, *Der ostdeutsche Exodus in Prag 1989 und seine Reflexion in offiziellen Presse der DDR und ČSSR* (Bachelorarbeit), Česko-německá studia 2011.

Bakalářská práce se zabývá útekem občanů NDR do SRN přes Prahu v druhé polovině roku 1989. Členění práce je trochu „robotické“ (1., 2. a 3. vlna), přičemž není zřejmé, z čeho toho členění vychází, zda je již etablováno v odborné literatuře, nebo ho autorka vymyslela sama. Práce místy působí jako „Rohfassung“: i když se v ní většinou nenachází faktické chyby, vyskytuje se v ní množství překlepů a jazykových nedostatků. Autorka by měla například opatrněji zacházet s pojmy „český“ a „československý“, „Česko“ a „Československo“, stejně tak se zkratkami „ČSR“ a „ČSSR“.

Jako studentka Česko-německých studií by se autorka měla vyvarovat komolení českých a německých vlastních jmen („Bohumír Semeral“, s. 38), které jsou v odborné literatuře autorů neznajících druhý jazyk bohužel tak časté.

Směrem ke konci práce jako by autorce docházel dech a chyby se množí. Text o historii Rudého práva je nepřesný (s. 38):

„Nach dem Zweiten Weltkrieg veränderte sich der Status von Rudé Právod im Zuge der Änderung der politischen Konstellation in der ČSSR wurde sie unter Führung der Kommunistischen Partei ČSSR zur einzigen erschienenen offiziellen Zeitung und zum Zentralorgan der KPTsch. Damit wurde sie in eine kommunistische Zeitung umgewandelt.“

Rudé právo nebylo jedinými oficiálními novinami v Československu a jejich komunistický charakter a spjatost s KSČ byly rysy patrné od jeho raných počátků, nikoliv až po druhé světové válce. Také hodnocení „Wie im Falle Neues Deutschland stand die Propaganda für die marxistische Ideologie und für die Sowjetunion an sich im Vordergrund“ je dost zjednodušující. Karavana omylů se táhne až na stranu 39. („Im Jahre 1991 wurde sie [Rudé právo] zur offiziellen Zeitung der KSČ.“, „Erst am 15. September 1989 erschien die erste Ausgabe als ‚Právo‘.“)

Facit, který by měl být přesvědčivým shrnutím všech závažných zjištění této práce, je ušit horkou jehlou. Už jeho první věta není příliš šťastně formulována („Seit Anfang der 70er Jahre, insbesondere nach dem Eintritt Erich Honeckers auf die politische Bühne, hatten sich viele, vor allem junge Menschen, entschlossen, die DDR zu verlassen.“, s. 47).

Práce je jistě jako bakalářská práce přijatelná, ale oplývá tolika drobnými nedostatky, že místy vypadá jako první hrubá verze, a nikoliv jako hotová práce určená k obhajobě. Z toho důvodu navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Praha, 15. 8. 2011

PhDr. Václav Šmidrkal